

NÓTA PRI ODOVZDÁVANÍ

od Sekretariátu

pre Konvent

Predmet : Správa predsedníctva Konventu predsedovi Európskej rady

Členovia Konventu tu nájdú priloženú správu predsedníctva Konventu adresovanú predsedovi Európskej rady.

SPRÁVA
PREDSEDNÍCTVA KONVENTU
PREDSEDOVI EURÓPSKEJ RADY

1. Konvent o budúcnosti Európy ukončil svoju úlohu, ktorá bola reakciou na mandát udelený zasadnutím Európskej rady v Laekene 14. a 15. decembra 2001 a predkladá predsedovi Európskej rady výsledok svojej práce: návrh Zmluvy zakladajúcej Ústavu pre Európu.
2. Tak ako s tým počítala Deklarácia z Laekenu, predseda Konventu predložil správy o dosiahnutom pokroku Európskej rade na jej zasadnutí v júni 2002 (v Seville), v októbri 2002 (v Bruseli), v decembri 2002 (v Kodani) a v apríli 2003 (v Aténach). I. a II. časť návrhu Zmluvy predložil Európskej rade v Solúne dňa 20. júna 2003: tieto časti neboli následne zmenené. III. a IV. časť, ktorých dočasné texty boli k dispozícii v Solúne, boli odvtedy dopracované a teraz ich pripájame.
3. Týmto sa uzatvára sedemnášťmesačná práca Konventu, ktorého členovia, spolu s ich náhradníkmi, sú uvedení na zozname v Prílohe I. Stretávali sa na plenárnych zasadnutiach, k čomu mali 26 príležitostí (52 dní), a vypočuli si vyše 1800 intervencií. Konvent zriadil aj jedenásť pracovných skupín a tri diskusné krúžky, pričom každá skupina a krúžok dostali svoj vlastný osobitný mandát a stretávali sa, aby riešili konkrétne otázky (uvedené na zozname v Prílohe II) a predkladali odporúčania Konventu ako celku. Členovia Konventu poskytli Konventu ako celku 386 písomných príspevkov a 773 príspevkov predložili pracovným skupinám a diskusným krúžkom.
4. Predsedníctvo, ktorého členovia sú uvedení na zozname v Prílohe I, zasadalo počas 50 zasadnutí a predložilo Konventu 52 materiálov. Členovia predsedníctva predsedali pracovným skupinám a diskusným krúžkom uvedeným v Prílohe II a predkladali svoje správy Konventu.

5. Konvent fungoval v plnom rozsahu transparentným spôsobom: jeho zasadnutia boli otvorené verejnosti a jeho všetky oficiálne dokumenty boli k dispozícii na jeho webovskej stránke, ktorú navštevovalo mesačne priemerne 47,000 návštevníkov, pričom ich počet sa v júni 2003 zvýšil na 100,000. Okrem toho zrealizoval celý rad iniciatív, aby zabezpečil širšiu participáciu na svojej práci. Fórum založené v súlade s Laekenskou deklaráciou dostalo 1264 príspevkov od mimovládnych organizácií, podnikateľskej komunity, členov akademickej obce a iných. Organizovali sa zasadnutia so širokým okruhom skupín, ktoré mali záujem o Konvent. K týmto patrili cirkevné a náboženské organizácie, intelektuálne zoskupenia, zástupcovia miestnych a regionálnych organizácií a mimovládnych organizácií. Okrem toho sa v júni 2002 konalo osobitné plenárne zasadnutie venované občianskej spoločnosti. V júli 2002 bol zorganizovaný Konvent mládeže: jeho zvolený predseda sa stal dodatočným pozorovateľom pokračujúcej práce Konventu.
6. Kľúčový prvkom úspechu Konventu bola plnohodnotná úloha, ktorú zohrávali jeho členovia z kandidátskych krajín. V súlade s Laekenskou deklaráciou sa zúčastňovali v plnom rozsahu na pracovných rokovaní Konventu; Konvent sa rozhodol, že pôjde ešte ďalej a jeden z ich zástupcov, ním zvolený, bol vyzvaný k tomu, aby sa zúčastňoval na všetkých diskusiách predsedníctva. Práve tak bolo dojednané tlmočenie, aby sa tak umožnilo členom z kandidátskych krajín, aby sa mohli obracať na Konvent vo svojich vlastných jazykoch. Rozhodnutie Európskej rady o rozšírení v decembri 2002, a následný ratifikačný proces v kandidátskych krajinách podčiarkuje význam týchto praktických rozhodnutí, ktoré boli prijaté hneď na samom začiatku života Konventu.
7. Základom úlohy, ktorou bol poverený Konvent, boli štyri otázky adresované v "Deklarácii z Nice o budúcnosti Únie", a tieto boli potom ďalej rozpracované v mandáte stanovenom Európskou radou v Laekene. V priebehu svojich počiatočných zasadnutí riešil Konvent také otázky, akými je delimitácia pôsobností a zjednodušenie nástrojov a postupov Únie. Tieto diskusie na plenárnych zasadnutiach spolu s výsledkom prvej vlny pracovných skupín, umožnili Konventu definovať v októbri 2002 najvhodnejšiu štruktúru budúcej zmluvy, ktorá by hlavne reagovala na požiadavky jasnosti a zjednodušenia. Výsledok práce Konventu to odráža: ide o zlúčenie a reorganizáciu existujúcich zmlúv formou návrhu Ústavy, a tak o vytvorenie jedinej právnickej osoby, ktorou by bola Európska únia. Tento prístup si získal podporu veľkého počtu členov Konventu a umožnil Konventu, aby následne dosiahol

široký konsenzus týkajúci sa konsolidovaného a kompletného textu návrhu Ústavy pozostávajúcej zo štyroch častí, ktorú predkladá Európskej rade.

8. Konvent súhlasil s významným posilnením demokratického charakteru Únie. Ústava to obsahuje a požaduje významné rozšírenie úlohy Európskeho parlamentu, so zdvojnásobením rozsahu legislatívy prijímanej spolurozhodovaním, ktoré sa stáva normálnym legislatívnym procesom Únie, pričom sa patričné postupy podstatne zjednodušujú. Okrem toho boli vypracované nové mechanizmy na zabezpečovanie zlepšeného informačného toku smerom k národným parlamentom a ich užšie zaangažovanie sa do práce Únie, hlavne pokiaľ ide o legislatívu. Boli objasnené, kategorizované a stabilizované pôsobnosti Únie a jej rozsah právnych nástrojov bol zredukovaný, v záujme lepšieho pochopenia zo strany verejnosti, účinnejších akčných krokov a jasného rozlíšenia medzi úlohami Únie a členských štátov.
9. Aby sa umožnilo centrálnym inštitúciám Únie prispôbiť sa dimenzii nového rozširovania, boli do Ústavy zapracované prostriedky posilnenia všetkých troch týchto inštitúcií, pričom sa medzi nimi zachováva rovnováha. Konvent je presvedčený, že tieto reformy podstatne zlepšia účinnosť Únie.
10. Ústava zahŕňa v svojej II. časti Chartu základných práv, ktorú proklamovala Európska rada na svojom zasadnutí v Nice. Konvent konštatoval, že "Vysvetlenia" vypracované na základe iniciatívy predsedníctva Konventu Charty a aktualizované pod vedením predsedníctva tohto Konventu sú jedným z dôležitých nástrojov pri výklade Charty.
11. Konvent pripravil texty nových Protokolov o úlohe národných parlamentov v Európskej únii a o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, práve tak ako o Euroskupine a Euratome. Nepokúsil sa revidovať existujúce Protokoly súčasných Zmlúv, a preto ani nepripravil texty Protokolov uvedených v článkoch IV-1 a IV-2: táto úloha prípadne Medzivládnej konferencii. Podobne bude musieť Medzivládna konferencia dopracovať zoznamy tých členských štátov, ktoré sa budú zúčastňovať užšej spolupráce a vzájomnej obrany, s ktorými sa počíta v článkoch III-213 a III-214; a zabezpečiť reakciu na výzvu uvedenú v relevantnej deklarácii Konventu týkajúcu sa včasného založenia Európskej vonkajšej akčnej služby.

12. Pozornosť Európskej rady upútali dve ďalšie osobitné otázky, ktoré si môže priat' ďalej rozpracovať. V prvom rade veľký počet členov Konventu argumentoval za ambicióznejší prístup k otázke transparentnosti, konkrétne vrátane automatickej prezumpcie toho, že verejnosť má právo mať prístup ku všetkým dokumentom. Navrhovaná Ústava ukladá inštitúciám povinnosť prijať pravidlá týkajúce sa transparentnosti. Úroveň ambície týchto pravidiel a tak aj rozsahu, do ktorého je možné splniť požiadavky týkajúce sa takéhoto prístupu, je preto potrebné riešiť v rámci následnej legislatívy.
13. Po druhé, i keď si niektorí členovia priali opätovne preskúmať a možno aj aktualizovať ustanovenia zmluvy o Euratome, Konvent nebol presvedčený o tom, či má mandát alebo čas a pôsobnosti toto urobiť. Budúcnosť Euratomu preto zostáva otázkou, ktorú by si mohla priat' v istej etape riešiť Európska rada.
14. Istí členovia Konventu, i keď sa nesnažili blokovat' konsenzus, neboli schopní podporiť návrh Ústavy. Jedna skupina pozostávajúca zo 4 členov bola presvedčená, že Konvent nereagoval patrične na tú časť mandátu, ktorý dostal v Laekene, týkajúcu sa zvyšovania demokratickej legitímnosti; ich menšinová alternatívna správa navrhujúca "Európu demokracií" je pripojená v Prílohe III.
15. Niektorí iní členovia Konventu, i keď sa pripojili k širokému konsenzu, pokiaľ ide o text návrhu Ústavy, by skôr dali prednosť takému prístupu, ktorý by išiel podstatne ďalej, hlavne pokiaľ ide o rozšírenie hlasovania kvalifikovanou väčšinou a postupov týkajúcich sa budúcej úpravy Ústavy.

16. Práve vďaka vysokému stupňu zapojenia sa a angažovanosti všetkých jeho členov bol Konvent schopný úspešne ukončiť svoju prácu a prezentovať Európskej rade v Solúne to, čo Rada považuje za “dobrý základ” pre blížiacu sa Medzivládnu konferenciu. Konvent dúfa, že sa zachová aj zo strany Medzivládnej konferencie hybná sila, ktorá bola vygenerovaná a rovnováha syntézy, na základe ktorej sa našiel konsenzus po dlhom a starostlivom zvažovaní.
17. Konvent ukončil svoju prácu splniac mandát, ktorý dostal od Európskej rady na zasadnutí v Laekene. Predložením návrhu Zmluvy zakladajúcej Ústavu pre Európu a tejto správy splnilo predsedníctvo svoju misiu a odstupuje.
18. Archívy Konventu budú uložené na Sekretariáte Rady.

Valéry Giscard d'Estaing
predseda Konventu

Giuliano Amato
podpredseda

Jean-Luc Dehaene
podpredseda

John Kerr
generálny tajomník

EURÓPSKY KONVENT

ZOZNAM ČLENOV

PRESEDNÍCTVO

pán Valéry GISCARD d'ESTAIN
pán Giuliano AMATO
pán Jean-Luc DEHAENE

predseda
podpredseda
podpredseda

ĎALŠÍ ČLENOVIA PRESEDNÍCTVA

pán Michel BARNIER
pán John BRUTON
pán Henning CHRISTOPHERSEN
pán Alfonso DASTIS

zástupca Európskej komisie
zástupca národného parlamentu
zástupca dánskeho predsedníctva
zástupca španielskeho predsedníctva
(od marca 2003)

pán Klaus HÄNSCH
pán Giorgos KATIFORIS

zástupca Európskeho parlamentu
zástupca gréckeho predsedníctva
(do februára 2003)

pán Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
pani Ana PALACIO

zástupca Európskeho parlamentu
zástupkyňa španielskeho predsedníctva
(do marca 2003)

pán Giorgos PAPANDREOU

zástupca gréckeho predsedníctva
(od februára 2003)

pani Gisela STUART
pán Antonio VITORINO
pán Alojz PETERLE

zástupkyňa národného parlamentu
zástupca Európskej komisie
pozaný

ČLENOVIA KONVENTU

ZÁSTUPCOVIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

pán Jens-Peter BONDE (DK)
pán Elmar BROK (D)
pán Andrew Nicholas DUFF (UK)
pán Olivier DUHAMEL (F)
pán Klaus HÄNSCH (D)
pani Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)

pán Timothy KIRKHOPE (UK)
pán Alain LAMASSOURE (F)
pani Linda McAVAN (UK)
pani Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
pán Luís MARINHO (P)
pán Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
pani Cristiana MUSCARDINI (IT)
pán Antonio TAJANI (IT)
pani Anne VAN LANCKER (B)
pán Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

ZÁSTUPCOVIA KOMISIE

pán Michel BARNIER

pán António VITORINO

ZÁSTUPCOVIA ČLENSKÝCH ŠTÁTŮV

KRAJINA

BELGIË/BELGICKO

vláda

pán Louis MICHEL

národný parlament

pán Karel DE GUCHT
pán Elio DI RUPO

DANMARK

vláda

pán Henning CHRISTOPHERSEN

národný parlament

pán Peter SKAARUP
pán Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND

vláda

pán Joschka FISCHER
*nahradiť pána Petra GLOTZA
v novembri 2002*

národný parlament

pán Jürgen MEYER
pán Erwin TEUFEL

ELLAS

vláda

pán Giorgos PAPANDREOU
*nahradil pána Giorgosa KATIFORISA
vo februári 2003*

národný parlament

pán Paraskevas AVGERINOS
pani Marietta GIANNAKOU

ESPAÑA

vláda

pán Alfonso DASTIS
*nahradil pána Carlosa
BASTARRECHEHO ako náhradný
člen v septembri 2002 a potom pani
A. Palacio ako člen v marci 2003*

národný parlament

pán Josep BORRELL
FONTELLES
pán Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE

vláda

pán Dominique de VILLEPIN
*nahradil pána Pierra MOSCOVICIHO
v novembri 2002*

národný parlament

pán Pierre LEQUILLER
*nahradil pána Alainu BARRAUA
v júli 2002*
pán Hubert HAENEL

IRELAND

vláda

pán Dick ROCHE
*nahradil pána Raya MacSHARRYHO
v júli 2002*

národný parlament

pán John BRUTON
pán Proinsias DE ROSSA

ITALIA

vláda

pán Gianfranco FINI

národný parlament

pán Marco FOLLINI
pán Lamberto DINI

LUXEMBOURG

vláda

pán Jacques SANTER

národný parlament

pán Paul HELMINGER
pán Ben FAYOT

NEDERLAND

vláda

pán Gijs de VRIES
nahradil pána Hansa van MIERLO
v októbri 2002

národný parlament

pán René van der LINDEN
pán Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH

vláda

pán Hannes FARNLEITNER

národný parlament

pán Caspar EINEM
pán Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

vláda

pán Ernâni LOPES
nahradil pána João de VALLERA
v máji 2002

národný parlament

pán Alberto COSTA
pani Eduarda AZEVEDO

SUOMI/FINLAND

vláda

pani Teija TIILIKAINEN

národný parlament

pán Kimmo KILJUNEN
pán Jari VILÉN
nahradil pána Mattiho VANHANENA
v máji 2003

SVERIGE

vláda

pani Lena HJELM-WALLÉN

národný parlament

pán Sören LEKBERG
pán Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM

vláda

pán Peter HAIN

národný parlament

pani Gisela STUART
pán David HEATHCOAT-AMORY

ZÁSTUPCOVIA KANDIDÁTSKYCH KRAJÍN

KRAJINA

Κύπρος/CYPRUS

vláda

pán Michael ATTALIDES

národný parlament

pani Eleni MAVROU

pán Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

vláda

pán Peter SERRACINO-INGLOTT

národný parlament

pán Michael FRENDU

pán Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/MAĎARSKO

vláda

pán Péter BALÁZS

nahradil pána Jánosa

MARTONYIHO v júni 2002

národný parlament

pán József SZÁJER

pán Pál VASTAGH

POLSKA/POLSKO

vláda

pani Danuta HÜBNER

národný parlament

pán Jozef OLEKSY

pán Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/RUMUNSKO

vláda

pani Hildegard Carola PUWAK

národný parlament

pán Alexandru ATHANASIU

nahradil pána Liviu MAIORA

vo februári 2003

pán Puiu HASOTTI

SLOVENSKO

vláda

pán Ivan KORČOK

nahradil pána Jána FIGELÁ

v novembri 2002

národný parlament

pán Ján FIGEL

nahradil pána Pavla HAMŽÍKA

v októbri 2002

pani Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LOTYŠSKO

vláda

pani Sandra KALNIETE
nahradila pána Robertsa ZILEHO
v januári 2003

národný parlament

pán Rihards PIKS
pani Liene LIEPINA
nahradila pána Edvinsa INKĒNSA
v januári 2003

EESTI/ESTÓNSKO

vláda

pán Lennart MERI

národný parlament

pán Tunne KELAM
pán Rein LANG
nahradil pána Peetera REITZBERGA
v apríli 2003

LIETUVA/LITVA

vláda

pán Rytis MARTIKONIS

národný parlament

pán Vytenis ANDRIUKAITIS
pán Algirdas GRICIUS
nahradil pána Alvydasa
MEDALINSKASA
v decembri 2002, ktorý nahradil pani
Daliu KUTRAITE-GIEDRAITIENE

България/BULHARSKO

vláda

pani Meglena KUNEVA

národný parlament

pán Daniel VALCHEV
pán Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA

vláda

pán Jan KOHOUT
nahradil pána Jana KAVANA
v septembri 2002

národný parlament

pán Jan ZAHRADIL
pán Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SLOVINSKO

vláda

pán Dimitrij RUPEL
*nahradil pána Matjaza NAHTIGALA
v januári 2003*

národný parlament

pán Jelko KACIN
*nahradil pána Slavka GABERA
v januári 2003*
pán Alojz PETERLE

TÜRKİYE/TURECKO

vláda

pán Abdullah GÜL
*nahradil v marci 2003 pána Yasara
YAKISA, ktorý nahradil
pána Mesuta YILMAZA
v decembri 2002*

národný parlament

pán Zekeriya AKCAM
*nahradil pána Ali TEKINA
v decembri 2002*
pán Kemal DERVIŞ
*nahradil pani Ayfer YILMAZ
v decembri 2002*

NÁHRADNÍCI

ZÁSTUPCOVIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

pán William ABITBOL (F)
pani ALMEIDA GARRETT (P)
pán John CUSHNAHAN (IRL)
pani Lone DYBKJAER (DK)
pani Pervenche BERÈS (F)
pani Maria BERGER (ÖS)
pán Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
pán Neil MacCORMICK (UK)
pani Piia-Noora KAUPPI (FI)
pani Elena PACIOTTI (IT)
pán Luís QUEIRÓ (P)
pán Reinhard RACK (ÖS)
pán Esko SEPPÄNEN (FI)
vojvoda zo STOCKTONU (UK)
pani Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
pán Joachim WUERMELING (D)

ZÁSTUPCOVIA KOMISIE

pán David O'SULLIVAN

pán Paolo PONZANO

ZÁSTUPCOVIA ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

KRAJINA

BELGIË/BELGIQUE

vláda

pán Pierre CHEVALIER

národný parlament

pán Danny PIETERS
pani Marie NAGY

DANMARK

vláda

pán Poul SCHLÜTER

národný parlament

pán Per DALGAARD
pán Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND

vláda

pán Hans Martin BURY
*nahradil pána Guntera PLEUGERA
v novembri 2002*

národný parlament

pán Peter ALTMAIER
pán Wolfgang GERHARDS
*nahradil pána Wolfganga SENFFA
v marci 2003*

ELLAS

vláda

pán Giorgos KATIFORIS
*nahradil pána Panayiotisa
IOAKIMIDISA vo februári 2003*

národný parlament

pán Nikolaos
CONSTANTOPOULOS
pán Evripidis STILINIADIS

ESPAÑA

vláda

pani Ana PALACIO
*nahradila pána Alfonsa
DASTISA v marci 2003*

národný parlament

pán Diego LÓPEZ GARRIDO
pán Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE

vláda

pani Pascale ANDREANI
nahradila pána Pierra VIMONTA
v auguste 2002

národný parlament

pán Jacques FLOCH
nahradil pani Anne-Marie
IDRAC v júli 2002
pán Robert BADINTER

IRELAND

vláda

pán Bobby McDONAGH

národný parlament

pán Pat CAREY
nahradil pána Martina CULLENA
v júli 2002
pán John GORMLEY

ITALIA

vláda

pán Francesco E. SPERONI

národný parlament

pán Valdo SPINI
pán Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

vláda

pán Nicolas SCHMIT

národný parlament

pán Gaston GIBERYEN
pani Renée WAGENER

NEDERLAND

vláda

pán Thom de BRUIJN

národný parlament

Wim van EEKELEN
pán Jan Jacob van DIJK
nahradil pána Hansa van BAALENA
v októbri 2002

ÖSTERREICH

vláda

pán Gerhard TUSEK

národný parlament

pani Evelin LICHTENBERGER
pán Eduard MAINONI
nahradil pána Gerharda
KURZMANN v marci 2003

PORTUGAL

vláda

pán Manuel LOBO ANTUNES

národný parlament

pán Guilherme d'OLIVEIRA
MARTINS

nahradil pána Osvalda

de CASTRO v júni 2002

pán António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/FINLAND

vláda

pán Antti PELTOMÄKI

národný parlament

pán Hannu TAKKULA

nahradil pani Riittu KORHONEN

v máji 2003

pán Esko HELLE

SVERIGE

vláda

pán Sven-Olof PETERSSON

nahradil pani Lenu HALLENGREN

v decembri 2002

národný parlament

pán Kenneth KVIST

pán Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM

vláda

barónka SCOTLAND OF ASTHAL

národný parlament

Lord TOMLINSON

Lord MACLENNAN OF

ROGART

ZÁSTUPCOVIA KANDIDÁTSKYCH KRAJÍN

KRAJINA

Κύπρος/CYPRUS

vláda

pán Theofilos V. THEOPHILOU

národný parlament

pán Marios MATSAKIS

pani Androula VASSILIOU

MALTA

vláda

pán John INGUANEZ

národný parlament

pani Dolores CRISTINA

pán George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
MAĎARSKO**

vláda
pán Péter GOTTFRIED

národný parlament
pán András KELEMEN
pán István SZENT-IVÁNYI

POLSKA/POLSKO

vláda
pán Janusz TRZCIŃSKI

národný parlament
pani Marta FOGLER
pani Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/RUMUNSKO

vláda
pán Constantin ENE
*nahradil pána Iona JINGU
v decembri 2002*

národný parlament
pán Péter ECKSTEIN-KOVACS
pán Adrian SEVERIN

SLOVENSKO

vláda
pán Juraj MIGÁŠ

národný parlament
pani Zuzana MARTINÁKOVÁ
*nahradila pána Františka ŠEBEJA
novembri 2002*
pán Boris ZALA
*nahradil pani Ol'gu KELTOŠOVÚ
v novembri 2002*

LATVIJA/LOTYŠSKO

vláda
pán Roberts ZILE
*nahradil pána Guntarsa KRASTSA
v januári 2003*

národný parlament
pán Guntars KRASTS
*nahradil pána Marisa
SPRINDZUKSA v januári 2003*
pán Arturs Krisjanis KARINS
*nahradil pani Inese BIRZNIECE
v januári 2003*

EESTI/ESTÓNSKO

vláda
pán Henrik HOLOLEI

národný parlament
pani Liina TÕNISSON
nahradila pani Liiu HÄNNI
v apríli 2003
pán Urmas REINSALU
nahradil pána Üloa TÄRNOA
v apríli 2003

LIETUVA/LITVA

vláda
pán Oskaras JUSYS

národný parlament
pán Gintautas ŠIVICKAS
nahradil vo februári 2003
pána Gediminasa
DALINKEVICIUSA, ktorý nahradil
pána Rolandasa PAVILIONISA
v decembri 2002
pán Eugenijus MALDEIKIS
nahradil pána Alvydasa
MEDALINSKASA vo februári 2003

България/BULHARSKO

vláda
pani Neli KUTSKOVA

národný parlament
pán Alexander ARABADJIEV
pán Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA

vláda
pani Lenka Anna ROVNA
nahradila pána Jana KOHOUTA
v septembri 2002

árodný parlament
pán Petr NEČAS
pán František KROUPA

SLOVENIJA/SLOVINSKO

vláda
pán Janez LENARČIČ

národný parlament
pán Franc HORVAT
nahradil pani Danicu SIMŠIČ
v januári 2003
pán Mihael BREJC

TÜRKİYE/TURECKO

vláda

pán Oğuz DEMIRALP
nahradil pána Nihata AKYOLA
v auguste 2002

národný parlament

pán Ibrahim ÖZAL
nahradil pána Kürsata ESERA
v decembri 2002
pán Necdet BUDAK
nahradil pána A. Emre
KOCAOĞLOU v decembri 2002

POZOROVATELIA

pán Roger BRIESCH
pán Josef CHABERT
pán João CRAVINHO
pán Manfred DAMMEYER
pán Patrick DEWAELE
pán Nikiforos DIAMANDOUROS
(nahradil pána Jacoba SÖDERMANA v marci 2003)
pani Claude DU GRANRUT
pán Göke Daniel FRERICHS
pán Emilio GABAGLIO
pán Georges JACOBS
pán Claudio MARTI
pani Anne-Maria SIGMUND
pán Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
(nahradil pána Eduarda ZAPLANU vo februári 2003;
potom ako pani Eva-Riitta SIITONEN konala
ako náhradný člen od októbra 2002)

Hospodársky a sociálny výbor
Výbor regiónov
Európski sociálni partneri
Výbor regiónov
Výbor regiónov
Európsky ombudsman

Výbor regiónov
Hospodársky a sociálny výbor
Európski sociálni partneri
Európski sociálni partneri
Výbor regiónov
Hospodársky a sociálny výbor
Výbor regiónov

SEKRETARIÁT

Sir John KERR
pani Annalisa GIANNELLA

generálny tajomník
zástupkyňa generálneho tajomníka

pani Marta ARPIO SANTACRUZ
pán Hervé BRIBOSIA
pani Elisabeth GATEAU
pani Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS
pán Guy MILTON
pani Kristin de PEYRON
pán Alain PIOTROWSKI
pani Alessandra SCHIAVO
pani Maryem van den HEUVEL

pani Agnieszka BARTOL
pani Nicole BUCHET
pán Clemens LADENBURGER
pán Nikolaus MEYER LANDRUT
pán Ricardo PASSOS
pán Alain PILETTE
pán Etienne de PONCINS
pani Walpurga SPECKBACHER

PRACOVNÉ SKUPINY

<u>Predmet</u>	<u>Predseda</u>	<u>Správa</u>
1. Subsidiarita	pán Mendez de Vigo	CONV 286/02 z 23. septembra 2002
2. Charta	pán Vitorino	CONV 354/02 z 22. októbra 2002
3. Právnická osoba	podpredseda Amato	CONV 305/02 z 1. októbra 2002
4. Úloha národných parlamentov	pani Stuart	CONV 353/02 z 22. októbra 2002
5. Doplnkové/komplementárne pôsobnosti	pán Christophersen	CONV 375/1/02 zo 4. novembra 2002
6. Hospodárske riadenie a vedenie (governance)	pán Hänsch	CONV 357/02 z 21. októbra 2002
7. Vonkajšie akčné kroky	podpredseda Dehaene	CONV 459/02 zo 16. decembra 2002
8. Obrana	pán Barnier	CONV 461/02 zo 16. decembra 2002
9. Zjednodušenie	podpredseda Amato	CONV 424/02 z 29. novembra 2002
10. Sloboda, bezpečnosť a spravodlivosť	pán Bruton	CONV 426/02 z 2. decembra 2002
11. Sociálna Európa	pán Katiforis	CONV 516/1/03 zo 4. februára 2003

DISKUSNÉ KRÚŽKY

1. Súdny dvor	pán Vitorino	CONV 636/03 z 25. marca 2003
2. Rozpočtový postup	pán Christophersen	CONV 679/03 zo 14. apríla 2003
3. Vlastné zdroje	pán Mendez de Vigo	CONV 730/03 z 8. mája 2003

Alternatívna správa

EURÓPA DEMOKRACIÍ

Stratené misie/úlohy z Laekenu

Ako členovia Konventu nemôžeme schváliť návrh európskej Ústavy. Nespĺňa požiadavky Deklarácie z Laekenu z decembra 2001.

Laeken hovorí **"Únia sa musí posunúť bližšie k jej občanom"**.

Prenos ďalšieho rozhodovania z členských štátov na Úniu týkajúceho sa záležitostí trestného súdnictva a nových oblastí vnútroštátnej politiky spôsobí, že sa Únia stane oveľa vzdialenejšou.

Laeken pridáva, že **"rozdelenie pôsobností má byť urobené oveľa transparentnejším"**.

Ale nová kategória 'zdieľaných pôsobností' nedáva nijaké uistenie o tom, ako sa má deliť moc, a to hlavne vtedy, keď budú mať členské štáty zakázané legislatívne konať v istých oblastiach, ak sa v nich Únia rozhodne konať. Súd EÚ v Luxemburgu bude rozhodovať o akýchkoľvek pochybnostiach.

Laeken popisuje Úniu ako **"správajúcu sa príliš byrokraticky"**.

Návrh Ústavy nerieši 97,000 naakumulovaných strán *acquis communautaire*, a navrhuje nový právny nástroj, 'nelegislatívny akt', pričom nevolená Komisia môže prijímať záväzné zákony.

Laeken vyzýva k tomu, aby boli **"európske inštitúcie menej nepraktické a strnulé"**.

Ale Ústava dáva viac právomocí všetkým existujúcim inštitúciám EÚ a vytvára Európu predsedov, pričom dáva politikom viac pracovných miest a ľuďom menej možností mať vplyv.

Laeken podčiarkuje dôležitosť národných parlamentov a Zmluva z Nice **"podčiarkla potrebu preskúmať ich úlohu v európskej integrácii"**.

Národné parlamenty strácajú vplyv v porovnaní s Komisiou, Európskym parlamentom a Európskou radou. Ich navrhovaná nová úloha pri 'zabezpečovaní' súladu so zásadou subsidiarity nie je v realite nič viac len žiadosť, ktorú môže Komisia ignorovať. Ani jedna pôsobnosť sa členským štátom nevráti.

Laeken vyzýva k **"väčšej transparentnosti a účinnosti"** v Únii.

Ústava sústreďuje viac výkonnej a rozpočtovej moci v samotných inštitúciách EÚ, ktoré boli predmetom opakovaných a pretrvávajúcich škandálov v súvislosti so zneužívaním moci, mrhaním prostriedkami a podvodmi.

Laeken navrhuje možnosť ústavy: **"Eventuálne sa vynára otázka, či by toto zjednodušenie a reorganizácia nemohlo viesť v konečnom dôsledku k prijatiu ústavného textu Únie".**

Veľmi rýchlo sa uchýtil návrh, aby boli existujúce medzivládne Zmluvy pretransformované do novej európskej Ústavy, ale bez akéhokoľvek preskúmania akýchkoľvek alternatív, ktoré sa ponúkajú alebo dlhodobých dôsledkov takeého aktu.

A nakoniec, prvoradým cieľom Laekenu bola **Demokratická Európa**.

Návrh Ústavy vytvára nový centralizovaný európsky štát, ďaleko mocnejší, ďaleko vzdialenejší, s väčším počtom politikov, s väčšou byrokraciou a s väčšou priepasťou medzi vládnúcimi a tými, ktorým vládnu.

Zmluva o EURATOME sa dostala do Ústavy v poslednej chvíli, bez toho, aby ju mala čas revidovať akákoľvek pracovná skupina.

Návrh Ústavy EÚ nebol nikdy navrhnutý normálnymi demokratickými metódami

- Ku kandidátskym krajinám sa v predsedníctve správali ako k pozorovateľom a nemali nijaké skutočné slovo.
- Len 3 politické rodiny boli zastúpené v mocnom predsedníctve, ktoré vypracovalo návrh textu vízie tunela.
- Členom bolo odmietnuté ich právo mať ich úpravy/zmeny preložené, distribuované, prediskutované a to, aby sa o nich hlasovalo.
- Konvent nemal nijakých členov za tú polovicu obyvateľstva, ktoré odmietlo Maastrichtskú zmluvu vo Francúzsku alebo Zmluvu z Nice v Írsku.
- Ani jedna jediná euroskeptická alebo eurorealistická osoba nemala povolené sledovať ako pozorovateľ prácu predsedníctva, a ani sa jej zúčastňovať, a ani sa nemohla zúčastňovať práce ktoréhokoľvek z pomáhajúcich sekretariátov.

Giscard nepovolil demokraciu a normálne hlasovanie v Konvente. Návrh ústavy je niečo, čo je v protiklade so všetkými demokratickými zásadami. Chceme nový návrh od ďaleko reprezentatívnejšieho konventu, demokratického svojím obsahom a demokratického svojimi postupmi.

Týmto predkladáme nasledovných 15 bodov na zváženie pre našich predsedov vlád a ostatných občanov, ktorí nás podporujú.

1. EURÓPA DEMOKRACIÍ. Európska únia (EÚ) nebude mať ústavu. Namiesto toho by mala byť Európa organizovaná na medziparlamentnom základe prostredníctvom Zmluvy o európskej spolupráci. To by vytvorilo Európu demokracií (ED) namiesto existujúcej EÚ. Ak by mala EÚ dostať nové meno, mala by to byť Európa demokracií.
2. ZOŠTÍHLUJÚCA ZMLUVA. Súasných 97,000 strán *acquis communautaire* pokrývajúcich EÚ a EEA (Európsky hospodársky priestor) sa musí radikálne zjednodušiť. Namiesto toho sa má zaoštriť pozornosť na cezhraničné otázky, kde nemôžu národné parlamenty účinne konať sami o sebe. Rozhodnutia o subsidiarite majú riešiť národné parlamenty.
3. OTVORENÁ VŠETKÝM DEMOKRACIÁM. Členstvo v ED musí byť otvorené akémukoľvek demokratickému európskemu štátu, ktorý je signatárom Európskeho dohovoru o ľudských právach a ktorý ho plne rešpektuje.
4. ZJEDNODUŠENÉ ROZHODOVANIE. Súasných 30 rozličných spôsobov rozhodovania v EÚ by sa malo zredukovať na dva: zákony a odporúčania. Kde platí hlasovanie kvalifikovanou väčšinou, bude si daný návrh vyžadovať, aby bolo odovzdaných aspoň 75 % hlasov v jeho prospech, pokiaľ to nie je stanovené inak.
5. VETO O ŽIVOTNE DÔLEŽITÝCH OTÁZKACH. Zákony sú platné len vtedy, keď ich odhlasujú národné parlamenty. Národný parlament má právo veta, ak ide o otázku, ktorú považuje za dôležitú.
6. SPOLOČNÉ KLÚČOVÉ OTÁZKY. Zákony majú riešiť pravidlá Spoločného trhu a isté spoločné minimálne normy na ochranu zamestnancov, spotrebiteľov, zdravia, bezpečnosti (pri práci) a životného prostredia. V iných oblastiach má ED právomoc vydávať odporúčania členským štátom, ktoré majú vždy možnosť slobodne prijať vyššie normy.
7. PRUŽNÁ SPOLUPRÁCA. ED môže jednomyseľne odsúhlasiť pružnú spoluprácu pre tie národy (krajiny), ktoré sa chcú zúčastňovať užšej spolupráce. ED práve tak uznáva a podporuje iné celoeurópske organizácie, také ako je Rada Európy.
8. OTVORENOSŤ A TRANSPARENTNOSŤ. Proces rozhodovania a relevantné dokumenty sú otvorené a dostupné, pokiaľ nepotvrdí kvalifikovaná väčšina prijateľný dôvod na výnimku.
9. PRIAMOČIARE HLASOVANIE V RADE. Zjednodušený systém hlasovania funguje v Rade, ktorá môže pozostávať z členských štátov s jedným hlasom v Rade ED. Rozhodnutie kvalifikovanej väčšiny si vyžaduje podporu krajín s viac ako polovicou celkového obyvateľstva ED.

10. **NÁRODNÉ PARLAMENTY VOLIA KOMISIU.** Každý národný parlament by mal voliť svojho vlastného člena Komisie. Komisár sa zúčastňuje Európskych výborov pre sčítavanie hlasov daného národného parlamentu. Národné parlamenty majú právomoc odvolať svojho Komiséra. Predsedu Komisie volia národné parlamenty. Národné parlamenty rozhodujú o ročnom legislatívnom programe a Komisia patrične koná ako sekretariát Rady a národných parlamentov.
11. **NIJAKÁ LEGISLATÍVA SÚDU.** Právny aktivizmus Európskeho súdu v Luxemburgu sa musí držať na uzde a Súd musí rešpektovať Európsky dohovor o ľudských právach.
12. **DOHODY O PARTNERSTVE.** Členské štáty a ED môžu uzatvárať partnerské dohody o spoločných záujmoch so štátmi alebo skupinami štátov. ED rešpektuje parlamentnú demokraciu svojich partnerov a môže pomáhať chudobnejším formou finančnej pomoci, pričom presadzuje dohody o voľnom obchode.
13. **LEPŠÍ DOZOR/KONTROLA.** Európsky ombudsman, Dvor audítorov (Kontrolný dvor) a Výbory pre kontrolu rozpočtu Európskeho parlamentu a národných parlamentov majú prístup ku všetkým dokumentom a všetkým finančným účtom.
14. **ROVNOSŤ JAZYKOV.** Keď ide o legislatívne záležitosti, so všetkými úradnými jazykmi ED sa zaobchádza ako s rovnocennými.
15. **ORGANIZÁCIA SPOJENÝCH NÁRODOV.** ED nemá svoju vlastnú armádu. Na udržiavanie mieru a presadzovanie mieru by mala dávať mandát Organizácia Spojených národov a Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe. Členské štáty sa sami rozhodnú, či si chcú zvoliť spoločnú obranu cez NATO, nezávislú obranu alebo či chcú presadzovať politiku neutrality.

Príspevok členov Konventu:

Abitbol, William - (náhradný člen) Európsky parlament

Bonde, Jens-Peter - (člen) Európsky parlament

Dalgaard, Per - (náhradný člen) Dánsko - Parlament

Gormley, John - (náhradný člen) Írsko - Parlament

Heathcoat-Amory, David - (člen) – Spojené kráľovstvo - Parlament

Seppanen, Esko - (náhradný člen) Európsky parlament

Skaarup, Peter - (člen) Dánsko - Parlament

Zahradil, Jan - (člen) Česká republika - Parlament